

POTARGNION (2) *part praet pass pf*

potargnion (1), **potargniony** (1).

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w po-); a jasne.

sg m N [(attrib) potargniony], (praed) potargnion (1). ◇ pl A subst potargnion(e) (1).

Sł stp s.v. potargnąć, Cn, Linde brak.

1. Przyciągnięty; przen (1) :

a) *Nawrócony dzięki lasce bożej [k czemu] (1) : Aż zalię Pan Bog poda kiedy takię drogi/ Ze iefzcze k chwale iego człowieczek vbogi/ Będę mógł być potárgnion zá przeyrzeniem iego HistLan F5v.*

b) *[Skłoniony do czegoś [czym]: Vzył Vliíses trudności y niebeśpieczności ná morzu [...]/ vzył Stryy W.M. potárgniony chucią pobożną [...] ná morzu [tj. który wyprawił się w podróż morską z powodów religijnych] BazHist 350.]*

2. Przykryty siecią (1) :

Wyrażenie: »potargniony siecią« (1): łacno y ptaki potárgnione siecią chytrze záfádzoną dławic CzechEp 99.

Cf POTARGNAĆ

KW, ZCh